

Τριώδιον Κατανυκτικόν

Ένα Πνευματικό Ταξίδι
πρὸς τὸ Τέλος τοῦ παλαιοῦ
καὶ τὴν Ἀρχὴ τοῦ Νέου

■ Συγκλονιστικό Θαῦμα Μετανοίας

Νύχτα Τσικνοπέμπτης*

«Καὶ ὁ Κύριος πού θά κρατάω σὰ χέρια μου;...»

Νύχτα Τσικνοπέμπτης καὶ ἡ πόλη γέμισε μασκαράδες...
«**Α**πόψε κάθε λογικὸς ἄνθρωπος δὲν ξεμυτίζει ἀπὸ τὸ σπίτι του», σκεφτόταν ὁ παπα-Θανάσης, καθὼς ἔμπαινε στὸ σπίτι του γυρνώντας ἀπὸ τὴν Ἑνορία του.

-Α, παπαδιά μου, τὸ κακὸ παράγινε! **Ο** Θεὸς νὰ μᾶς συγχωρέσει,... εἶπε στὴν γυναῖκα του, μόλις μπῆκε μέσα.

Εκείνη τὸν κοίταξε μὲ κατανόηση.

-Ο Θεὸς νὰ μᾶς φυλάει,... εἶπε κι ἄρχισε νὰ ἐτοιμάζει τὸ δεῖπνο.

* * *

Στὸ σπίτι τοῦ παπα-Θανάση, περασμένα πιά μεσάνυχτα, ἐπικρατεῖ ἡσυχία.

Τὰ παιδιά καὶ ἡ Πρεσβυτέρα εἶχαν ἤδη κοιμηθεῖ καὶ ὁ παπα-Θανάσης ἐτοιμαζόταν νὰ πάει γιὰ ὕπνο, ὅταν ἀκούστηκε τὸ κουδούνι τῆς πόρτας. **Τ**ινάχτηκε μέσα στὸν ὕπνο τῆς ἡ παπαδιά καὶ βρέθηκε δίπλα στὸν παπα-Θανάση.

-Μὴν ἀνοίγεις τέτοια νύχτα, πάτερ μου!,... τὸν παρακάλεσε φοβισμένη.

-Γιατί φοβᾶσαι;... τὴν καθησύχασε ἐκεῖνος. **Π**ρώτη φορὰ μᾶς χτυποῦν τὴν πόρτα τέτοια ὥρα; **Α**φοῦ ξέρεις ὅτι τὸ σπίτι τοῦ **Τερέα** διανυκτερεύει κάθε βράδυ!...

-Ναί, μὰ ἀπόψε..., ψέλλισε ἡ Πρεσβυτέρα, πρὶν ὁ παπα-Θανάσης ἀνοίξει τὴν πόρτα.

-Πάτερ μου, συγγνώμη πού ἦρθα τέτοια ὥρα, ὅμως ἡ μητέρα μου πεθαίνει καὶ ζητᾶ νὰ ἐξομολογηθεῖ καὶ νὰ κοινωγήσει...

Ο ἄνδρας πού στεκόταν μπροστά του στην πόρτα ἔτρεμε όλόκληρος καὶ τὰ δάκρυά του ἔτρεχαν.

-Πήγαινε, ἐσύ, κοντά της, παιδί μου καὶ ἐγὼ πάω ὡς τὴν Ἐκκλησία νὰ πάρω τὴν Θεία Κοινωνία καὶ ἔρχομαι ἀμέσως...

Ἔφυγε ὁ ἄνδρας, ἀφήνοντας στὸν παπα-Θανάση τὴν διεύθυνσή του.

-Ποῦ θὰ πᾶς, πάτερ μου, μόνος σου τέτοια ὥρα, μιὰ τέτοια νύχτα; Δὲν φοβᾶσαι; Γιατί δὲν τὸν κρατοῦσες νὰ πᾶτε συντροφιὰ;... ἔλεγε ἡ Πρεσβυτέρα καὶ ἐκεῖνος τὴν κοίταζε αὐστηρά.

-Μόνος εἶπες, παπαδιά, μόνος;... Καὶ ὁ Κύριος, πού θὰ κρατᾶω στὰ χέρια μου;...

Ντύθηκε ὁ παπα-Θανάσης καὶ βγήκε στὸν δρόμο. **Ξέχασε** πὼς ἦταν νύχτα Τοικνοπέμπτης. **Δὲν** τὸν ἀπασχολοῦσαν καθόλου οἱ μασκαράδες πού ἔβλεπε γύρω του. **Ἔνα** μόνο τὸν ἀπασχολοῦσε, νὰ προλάβει νὰ δώσει τὸ «φάρμακο τῆς ἀθανασίας» στὴν ἑτοιμοθάνατη. **Πῆρε** μὲ δέος στὰ χέρια του τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ξαναβγήκε στὸν δρόμο. **Δὲν** κοιτοῦσε οὔτε δεξιὰ οὔτε ἀριστερά. **Μόνο** ἔτρεχε νὰ προλάβει.

* * *

Σὲ μιὰ στροφή ἄκουσε γέλια καὶ φωνές. **Κάποιος** φώναξε κοροϊδευτικά: **«Τὴν εὐχή σου, Δέσποτα!»**, μὰ δὲν γύρισε νὰ κοιτάξει. **Τότε** δὲν κατάλαβε πὼς βρέθηκε κυκλωμένος ἀπὸ μιὰ παρέα μασκαράδων, πού προσπαθοῦσαν νὰ τὸν σταματήσουν.

-Συνάδελφε, πού πᾶμε;... εἶπε ἕνας νεαρὸς μασκαρεμένος σὲ ἱερέα, μὲ χνῶτο πού μύριζε ποτὸ καὶ στεκόταν μπροστά του κρατώντας στὸ χέρι του ἕναν Σταυρό.

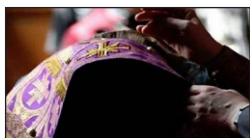
Τᾶ ἔχασε ὁ παπα-Θανάσης καὶ πρὶν προλάβει νὰ πεῖ τίποτα, δέχθηκε τὴν ἐπίθεση ὅλου τοῦ τσοῦρμου. **Ἄλλος** τὸν τραβοῦσε ἀπὸ τὰ ράσα, ἄλλος τοῦ ἔβγαλε τὸ καλυμμαῦχι. **Ο** παπα-Θανάσης ἔσφιξε στὸ στήθος του τὰ Ἄχραντα Μυστήρια καὶ προσπάθησε νὰ τοὺς μιλήσει. **Κανένας** δὲν ἄκουγε.

Κάποιος τότε τοῦ τράβηξε τὴν γενειάδα καὶ σὰν νὰ τὸν χτύπησε ρεῦμα, ἄρχισε νὰ φωνάζει:

-Εἶναι ἀληθινός, ρέ! Εἶναι ἀληθινός!...

Ὅλοι πάγωσαν!... **Τὰ** μάτια τοῦ παπα-Θανάση εἶχαν πλημμυρίσει δάκρυα καὶ κοίταζε τὸ τσοῦρμο χωρὶς νὰ μιλά.

-Συγγνώμη, πάτερ!... εἶπε ἐκεῖνος πού τοῦ τράβηξε τὴν γενειάδα. **Νομίζαμε** ὅτι ἦσασταν ψεύτικος σὰν καὶ αὐτὸν καί... σᾶς εἶδαμε τέτοια ὥρα ἔξω καὶ ἡμασταν σίγουροι πὼς ἦσασταν μασκαρεμένος.

-**Συγχαρώστε μας!**... εἶπε ἕνας ἄλλος.

-**Πάω νὰ κοινωνήσω μιὰ ἑτοιμοθάνατη, παιδιά μου!** **Ὁ** θάνατος δὲν ἔχει ὤρες κατάλληλες καὶ ἀκατάλληλες καὶ ἐγὼ τρέχω νὰ προλάβω. **Ἐ**σύ, παιδί μου, βγάλε τὰ τιμημένα ράσα. **Μ**ὴν ἀμαρτάνεις ἄλλο, ρεζιλεύοντάς τα. **Εἶ**ναι πολὺ ἱερό τὸ ράσο, γιὰ νὰ μασκαρεύεσαι μὲ αὐτό. **Τ**ραβᾶτε στὰ σπίτια σας, παιδιά, καὶ ὁ Θεὸς νὰ σᾶς συγχαρώσει...

Ἄνοιξε τὸ βῆμα του ὁ παπα-Θανάσης, γιὰ νὰ κερδίσει τὸν χαμένο χρόνο. **Ἦ**ταν πικραμένος ὡς τὰ κατάβαθά του.

-**Πά**τερ, εἶμαι ἐκεῖνος πὺν ντύθηκε παπάς. **Τὸ** ἔκανα ἐντελῶς ἀπερίσκεπτα, πάτερ, καὶ θέλω νὰ ἔρθω μαζί σας στὸ σπίτι τῆς ἑτοιμοθάνατης. **Δ**έν... θέλω νὰ σᾶς περάσουν καὶ ἄλλοι γιὰ ψεύτικο!...

Ὁ παπα-Θανάσης τοῦ ἔκανε νόημα νὰ τὸν ἀκολουθήσει. **Σ**τὰ χέρια του ὁ νεαρὸς κρατοῦσε τὸν Σταυρὸ πὺν εἶχε μαζί του. **Μ**πήκαν στὸ σπίτι τῆς ἑτοιμοθάνατης σιωπηλοί.

-**Χαί**ρομαι, πάτερ, πὺν βρήκατε καὶ παπαδάκι καὶ δὲν ἤρθατε μόνος,... εἶπε ὁ ἄνδρας πὺν τὸν εἶχε καλέσει.

Ὁ νεαρὸς κοκκίνισε καὶ κοίταξε μὲ ἀγωνία τὸν παπα-Θανάση.

-**Ναί**, ὁ Θεὸς μοῦ τὸν ἔστειλε,... εἶπε ἐκεῖνος καὶ τὰ λόγια του καρφώθηκαν στὴν καρδιά τοῦ νεαροῦ.

* * *

-**Πά**τερ, δὲν θὰ σᾶς ἐγκαταλείψω ποτέ... ἔλεγε ὁ νεαρὸς λίγη ὥρα ἀργότερα, ὅταν ὁ παπα-Θανάσης κλείδωνε τὸν Ναό, ἀφήνοντας ξανὰ μέσα τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. **Θ**ὰ γίνω ὁ βοηθός σας, τὸ παπαδάκι σας! **Ἦ**τως ἔτσι μὲ συγχαρώσει ὁ Θεὸς γιὰ τὴν ἱεροσυλία πὺν ἔκανα...

-**Εἶ**θε, παιδί μου, νὰ τὸ φορέσεις τὸ ράσο καὶ ἀληθινά,... ἀποκρίθηκε ὁ παπα-Θανάσης καὶ τὸν εὐλόγησε μὲ τὰ χέρια πὺν πρὶν λίγο κρατοῦσαν τὸν ἴδιο τὸν Κύριο.

Καὶ παράξενο, ὁ παπα-Θανάσης εἶχε τὴν σιγουριά πὺς αὐτὸ θὰ γινόταν κάποια μέρα! **Κ**αὶ ἀκόμα πιὸ παράξενο, τὴν ἴδια σιγουριά ἐνιωθε μέσα του καὶ ὁ νεαρὸς. □

(*) Περιοδ. «Σύνδεσμος» Καλαμάτας, ἀριθμ. τεύχους 576/Φεβρουάριος 2023, σελ. 56-57. **Τ**ῆς Ἰσαβέλας Καρούτη. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

• **Τσι**κνοπέμπτη (Λαογρ.). **Ἦ** Πέμπτη τῆς δευτέρας ἐβδομάδος τοῦ Τριωδίου ἢ Πέμπτη τῆς Κρεατινῆς Εβδομάδας. **Ὀ**νομάζεται ἔτσι γιὰ τὸ γεῦμα τῆς ἡμέρας αὐτῆς συνηθίζεται νὰ εἶναι τὸ ψημένο κρέας, ἀναδίδοντας τὴν χαρακτηριστικὴ ὀσμή πὺν ὀνομάζεται τσίκνα. **Κ**αθὼς ἀκολουθεῖ ἡ πολυήμερη νηστεία τῆς Σαρακοστής, ἢ Τ. λαμβάνει γιορταστικὸ χαρακτήρα.

• **Τσι**κνίζω· διασκεδάω τὴν ἡμέρα τῆς Τσικνοπέμπτης.